

Parlamentul României Camera Deputaților

Doamnei judecător

prof. univ. dr. ELENA – SIMINA TĂNĂSESCU

Președintele Curții Constituționale a României

Stimată doamnă Președinte,

În temeiul prevederilor art. 146 lit. e) din Constituția României, republicată, ale art. 11 alin. (1) pct. A lit. e) și art. 34 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 34 lit. e) din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, cu modificările ulterioare, formulez prezenta:

CERERE DE SOLUȚIONARE A CONFLICTULUI JURIDIC DE NATURĂ CONSTITUȚIONALĂ

dintre

PARLAMENTUL ROMÂNIEI, titular al funcției de unică autoritate legiuitoare a țării, în temeiul art. 61 alin. (1) din Constituția României, republicată,

și

GUVERNUL ROMÂNIEI, în calitatea sa de legiuitor delegat și secundar, în exercițiul prerogativei delegării legislative exclusiv în limitele și condițiile strict reglementate de art. 115 din Constituția României, republicată,

conflict declanșat ca urmare a emiterii **Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 38/2026 pentru modificarea și completarea unor acte normative**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 8 mai 2026, cu încălcarea gravă și cumulativă a limitelor constituționale ale mecanismului delegării legislative, consacrat la art. 115 din Legea fundamentală.

Conflictul juridic de natură constituțională este generat de două conduite neconstituționale distincte, dar convergente prin efectele lor, ale Guvernului României:

I. Adoptarea și transmiterea spre publicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 38/2026 **după** retragerea încrederii Parlamentului prin moțiuni de cenzură (5 mai 2026), respectiv **publicarea** sa în Monitorul Oficial la data de 8 mai 2026, de un Guvern care, în conformitate cu art. 110 alin. (4) din Constituție, nu mai era abilitat să exercite decât acte de administrare curentă a treburilor publice, cu excluderea categorică a oricărei competențe de legiferare delegată;

II. Reglementarea prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2026 a unor soluții legislative care se **aflau deja în procedură parlamentară** – în curs de dezbateră sau chiar pe ordinea de zi a ședințelor plenului la Camera Deputaților și, respectiv, la Senat – transformând astfel Guvernul dintr-un legiuitor delegat, căruia i s-a retras tocmai mandatul democratic, într-o **autoritate legiuitoare concurentă cu Parlamentul**, cu abdicarea de la rolul său constituțional și prin nesocotirea, în același timp, a obligației de loialitate constituțională față de Parlament, ca unică autoritate legiuitoare a țării.

Odată cu soluționarea conflictului juridic de natură constituțională, apreciem că este necesar, să se dispună conduita la care autoritățile publice implicate trebuie să se conformeze pentru a fi respectate prevederile constituționale.

A. CU PRIVIRE LA ADMISIBILITATEA CONFLICTULUI JURIDIC DE NATURĂ CONSTITUȚIONALĂ

Jurisprudența instanței de contencios constituțional a stabilit că nu orice conflict, probabil și posibil, între autoritățile publice intră sub incidența textului constituțional, ci numai conflictele juridice de natură constituțională. Prin Decizia nr. 108 din 5 martie 2014, Curtea Constituțională a stabilit că: „Fără a-i defini conținutul, atât Constituția, cât și Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale utilizează sintagma de conflict juridic de natură constituțională (...). Astfel, aceste conflicte au următoarele trăsături: [i] sunt conflicte juridice; [ii] sunt conflicte juridice de natură constituțională; [iii] creează blocaje instituționale; [iv] vizează nu numai conflictele de competență (pozitive sau negative) născute între autoritățile publice, ci și orice situații conflictuale a căror naștere rezidă în mod direct din textul Constituției; [v] se referă numai la anumite autorități care pot apărea ca subiecte ale acestuia.”

A.1. Autoritățile constituționale implicate au calitatea de subiecte ale unui conflict juridic de natură constituțională

În prezenta cauză, Curtea Constituțională este sesizată cu o cerere de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională dintre Parlamentul României și Guvernul României. Analizând jurisprudența Curții Constituționale, rezultă că autoritățile publice ce pot fi parte într-un conflict juridic de natură constituțională trebuie să îndeplinească cumulativ cel puțin următoarele două exigențe: (i) să fie autorități de natură constituțională, adică să participe în mod nemijlocit la realizarea puterii de stat; (ii) să fie nominalizate expres în Titlul III al Constituției, cu precizarea atribuțiilor ce le revin în realizarea puterii de stat.

Prin **Decizia nr. 838/2009**, instanța de contencios constituțional a stabilit care sunt autoritățile publice care ar putea fi implicate într-un conflict juridic de natură constituțională, și anume: Parlamentul, alcătuit din Camera Deputaților și Senat, Președintele României, ca autoritate publică unipersonală, Guvernul,

organele administrației publice centrale și ale administrației publice locale, precum și organele autorității judecătorești.

Atât Parlamentul României – ca organ reprezentativ suprem al poporului român și unică autoritate legiuitoare a țării, potrivit art. 61 alin. (1) din Constituție –, cât și Guvernul României – ca autoritate a puterii executive, titular al prerogativei de legiferare delegată în condițiile strict delimitate de art. 115 din Legea fundamentală – sunt autorități constituționale expres nominalizate în Titlul III al Constituției și dețin calitatea de subiecte ale unui conflict juridic de natură constituțională.

A.2. Aspectele invocate vizează un conflict de competență sau o situație conflictuală a cărei naștere rezidă în mod direct din textul Constituției

Conflictul juridic de natură constituțională rezidă în mod direct din textul Constituției, respectiv din dispozițiile art. 110 alin. (4) și art. 115 alin. (4) din Legea fundamentală, coroborate cu art. 61 alin. (1) privind rolul de unică autoritate legiuitoare a Parlamentului, art. 1 alin. (4) privind separația puterilor în stat și art. 1 alin. (5) privind supremația Constituției și obligativitatea loialității constituționale.

Textele constituționale invocate au următorul cuprins:

➤ **Art. 110 alin. (4):** „*Guvernul al cărui mandat a încetat potrivit alineatelor (1) și (2) îndeplinește numai actele necesare pentru administrarea treburilor publice, până la depunerea jurământului de membrii noului Guvern.*”

➤ **Art. 115 alin. (4):** „*Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora.*”

➤ **Art. 61 alin. (1):** „*Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării.*”

➤ **Art. 1 alin. (4):** „Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor – legislativă, executivă și judecătorească – în cadrul democrației constituționale.”

A.3. Conduita Guvernului, constând în adoptarea și solicitarea publicării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 38/2026 după demiterea sa prin moțiuni de cenzură și în condițiile paralelismului procedural cu Parlamentul, reprezintă o problemă de constituționalitate prin ea însăși

Problema de drept ce trebuie dezlegată de Curtea Constituțională vizează posibilitatea Guvernului demis prin moțiuni de cenzură de a adopta și publica o ordonanță de urgență cu conținut legislativ substanțial – care nu constituie un act de administrare curentă –, dar mai cu seamă posibilitatea de a reglementa prin ordonanță de urgență materii care se aflau deja în procedura legislativă a Parlamentului, prin proiecte de lege și propuneri legislative înregistrate și în curs de dezbateră la cele două Camere sau chiar pe ordinea de zi a Plenului Camerei Deputaților.

Curtea Constituțională urmează să constate, totodată, că adoptarea și publicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 38/2026 în intervalul 5-8 mai 2026 – după adoptarea moțiunii de cenzură la data de 5 mai 2026 – a constituit un abuz de drept public, prin care Guvernul, deși lipsit de mandatul democratic și de legitimitate constituțională, a continuat să exercite prerogative de legiferare primară, substituindu-se Parlamentului în domenii care se aflau deja pe agenda legislativă a acestuia.

A.4. Existența unui blocaj instituțional

Prin adoptarea și publicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 38/2026 în condițiile menționate, funcționarea Parlamentului României ca unică autoritate legiuitoare a țării este afectată în mod direct și concret, prin cel puțin două consecințe distincte:

Pe de o parte, publicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 38/2026 în Monitorul Oficial la data de 8 mai 2026 produce efecte juridice imediate,

devenind obligatorie pe întreg teritoriul României, ceea ce echivalează cu deturnarea, de la destinația lor constituțională, a mecanismelor de dezbatere parlamentară în curs, golind de conținut efortul legislativ parlamentar depus anterior în legătură cu materiile reglementate prin ordonanță.

Pe de altă parte, continuarea procedurilor parlamentare în legătură cu inițiativele legislative aflate pe rolul Parlamentului devine lipsită de finalitate practică, întrucât, în absența constatării conflictului juridic de natură constituțională, Parlamentul se află în situația de a dezbate și adopta legi privind materii deja reglementate prin actul normativ al unui Guvern demis, fapt care creează incertitudine normativă, insecuritate juridică și încalcă principiul economiei de mijloace legislative.

Față de considerentele expuse, apreciem că cererea de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională dintre Parlamentul României și Guvernul României este **admisibilă**.

B. CU PRIVIRE LA EXISTENȚA CONFLICTULUI JURIDIC DE NATURĂ CONSTITUȚIONALĂ

B.1. Situația de fapt — Cronologia relevantă

Reconstituirea cronologiei adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 38/2026 relevă o succesiune de acte juridice și fapte instituționale care, luate în ansamblul lor, demonstrează cu evidență conduita neconstituțională a Guvernului:

• **30 aprilie 2026**: Secretariatul General al Guvernului transmite Consiliului Legislativ, cu adresa nr. 77/30.04.2026, **primul proiect** al ordonanței de urgență, înregistrat sub nr. D393/30.04.2026, vizând inițial modificarea a două acte normative (Legea nr. 255/2010 privind exproprierea și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 73/2025 privind investițiile în domeniul securității naționale).

• **4 mai 2026**: Consiliul Legislativ emite Avizul nr. 427/04.05.2026, **favorabil cu observații și propuneri**, referitor la primul proiect. În ședința extraordinară a Guvernului din aceeași zi, executivul **pretinde adoptarea** ordonanței de urgență, deși textul a suferit modificări substanțiale prin introducerea a 12 articole noi față de forma avizată.

• **5 mai 2026**: Secretariatul General al Guvernului transmite Consiliului Legislativ, cu adresa nr. 84/05.05.2026, înregistrată sub nr. D416/05.05.2026, **un nou proiect** — substanțial diferit față de cel avizat inițial, cuprinzând „*doisprezece noi articole, conținând intervenții de modificare și, după caz, de completare a mai multor acte normative*”. În aceeași zi, **5 mai 2026**, în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului, este adoptată Moțiunea de cenzură nr. M1/2026, retrăgându-se încrederea acordată Guvernului, în condițiile art. 67, art. 110 alin. (2) și art. 113 alin. (1) din Constituție.

• **5 mai 2026** (*în cursul aceleiași zile, după retragerea încrederii acordate Guvernului*): Consiliul Legislativ emite **Avizul negativ nr. 448/05.05.2026** referitor la forma extinsă a proiectului.

• **8 mai 2026**: Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2026 este **publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393**, în forma modificată – cea care a primit aviz negativ – și **transmisă Parlamentului** de Secretariatul General al Guvernului, înregistrată la Biroul permanent al Senatului sub nr. 288 din 8 mai 2026.

Această succesiune cronologică demonstrează, fără posibilitate de tăgadă, că **forma finală a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 38/2026** a fost adoptată în intervalul 5-8 mai 2026, de un Guvern care, începând cu data de 5 mai 2026, nu mai deținea decât o competență limitată la administrarea curentă a treburilor publice.

B.2. Primul criteriu de neconstituționalitate: Adoptarea și solicitarea publicării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 38/2026 de către Guvernul demis prin moțiune de cenzură

Constituția României stabilește la art. 110 alin. (4) că Guvernul al cărui mandat a încetat prin moțiune de cenzură *„îndeplinește numai actele necesare pentru administrarea treburilor publice, până la depunerea jurământului de membrii noului Guvern”*, prevederi ce se regăsesc și la art. 37 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, în sensul că: *„În cazul încetării mandatului sau, în condițiile prevăzute de Constituție, până la depunerea jurământului de către membrii noului Guvern, Guvernul continuă să emită numai actele cu caracter individual sau normativ, necesare pentru administrarea treburilor publice, fără a promova politici noi. În această perioadă, Guvernul nu poate să emită ordonanțe sau ordonanțe de urgență și nu poate iniția proiecte de lege”*.

Față de cele de mai sus, apreciem că adoptarea unei ordonanțe de urgență de către un Executiv care a fost demis reprezintă un demers de legiferare delegată, și nu un act de administrare a treburilor publice, Guvernul demis prin moțiune de cenzură nemaiputând să adopte ordonanțe de urgență. Executivul demis ar fi trebuit să continue să emită numai actele cu caracter individual sau normativ secundar, necesare pentru administrarea treburilor publice, fără a promova politici noi. În această perioadă, Guvernul nu poate să emită ordonanțe sau ordonanțe de urgență și nu poate iniția proiecte de lege.

Curtea Constituțională a tranșat această problemă prin **Decizia nr. 221/2020**, reținând că solicitarea avizului Consiliului Legislativ *„trebuie dublată, în mod obligatoriu, de înregistrarea solicitării la Consiliul Legislativ înainte de emiterea ordonanței de urgență”* și că, în situația similară examinată, Guvernul demis *„nu putea în data de 6 februarie 2020 să solicite avizul Consiliului Legislativ, întrucât este*

evident că avizele se solicită înainte de adoptarea actului normativ de reglementare primară de către un Guvern care își exercită în plenitudine atribuțiile sale”.

Aceeași regulă se aplică *a fortiori* în cazul de față: forma finală și substanțial extinsă a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 38/2026 – cea care modifică un număr de 14 acte normative, față de 2 în varianta inițial avizată – a fost transmisă Consiliului Legislativ la 5 mai 2026, **în aceeași zi în care Guvernul a fost demis**, iar publicarea a avut loc la 8 mai 2026, când Guvernul se afla deja în regim de interimar.

Curtea Constituțională, prin **Decizia nr. 58/2021**, a arătat că *„Una dintre condițiile realizării obiectivelor fundamentale ale statului român, definite de aceste norme constituționale, o constituie buna funcționare a autorităților publice, cu respectarea principiilor separației și echilibrului puterilor, fără blocaje instituționale (în acest sens, a se vedea și Decizia nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009)”*.

De altfel, referitor la moțiunea de cenzură, instanța de contencios constituțional, în **Decizia nr. 664/2005**, a precizat că *„singura autoritate publică în fața căreia Guvernul răspunde politic nu poate fi decât Parlamentul, iar sancțiunea corespunzătoare acestei răspunderi politice este demiterea Guvernului, ca urmare a retragerii încrederii acordate prin votul de investitură al Parlamentului, așa cum prevede art. 113 alin. (1), numai prin adoptarea unei moțiuni de cenzură”*.

În ceea ce privește moțiunea de cenzură, în literatura de specialitate se arată că **actul simetric cu votul de încredere este moțiunea de cenzură**, prin adoptarea căreia Parlamentul retrage Guvernului încrederea acordată, precizându-se că *„Votul de încredere se acordă de către cele două Camere ale Parlamentului în ședință comună, ca expresie a majorității deputaților și senatorilor, pe baza dezbaterii programului și listei Guvernului, prezentate de candidatul la funcția de prim-ministru”* (a se vedea M. Constantinescu, I. Deleanu, A. Iorgovan, I. Muraru, F. Vasilescu, I. Vida – *„Constituția României – comentată și adnotată –*”, pag. 229)

Or, Executivul își poate realiza programul de guvernare numai în măsura în care Parlamentul îi îngăduie să o facă, potrivit principiului separației și echilibrului puterilor în stat.

În consecință, funcționarea Guvernului demis ca urmare a unei moțiuni de cenzură, prin adoptarea unor măsuri care nu au ca scop „administrarea treburilor publice”, nu mai reprezintă o consecință a votului de încredere acordat de Parlament.

Referitor la principiul separației puterilor în stat, Curtea Constituțională, prin **Decizia nr. 609/2020**, a reținut că „Raporturile dintre Parlament și Guvern sunt guvernate de principiul separației și echilibrului puterilor în stat, consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituție [Decizia nr. 1.431 din 3 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 12 noiembrie 2010], și fac obiectul unui capitol distinct al Constituției (capitolul IV al titlului III), ceea ce indică importanța pe care legiuitorul constituant a acordat-o acestora, iar premisa acestor raporturi este controlul parlamentar asupra activității Guvernului [Decizia nr. 240 din 3 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 12 iunie 2020, paragraful 85]. Din perspectiva funcției de control exercitate de Parlament asupra executivului, dispozițiile constituționale prevăd ca modalități de acțiune: informarea Parlamentului, procedura întrebărilor și interpelărilor, moțiunea de cenzură, angajarea răspunderii Guvernului sau delegarea legislativă (Decizia nr. 209 din 7 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 22 martie 2012).

În sistemul constituțional al României, ca și în majoritatea celorlalte state, controlul parlamentar, în general, este fără sancțiune. Unica excepție când controlul parlamentar are și sancțiune este cea în care acest control se exercită prin moțiunea de cenzură, a cărei adoptare are ca finalitate demiterea Guvernului (Decizia nr. 148 din 21 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 7 martie 2007 sau Decizia nr. 85 din 13 februarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 326 din 25 aprilie 2019, paragraful 38). Curtea a

mai statuat că, în situația în care Parlamentul consideră că Guvernul a adoptat o hotărâre inoportună sau nelegală, are la dispoziție instrumente consacrate constituțional, respectiv informarea (art. 111), întrebările, interpelările, moțiunile simple și de cenzură (art. 112 și art. 113), care reprezintă, practic, luări de poziție ale Parlamentului cu privire la activitatea Guvernului, în exercitarea controlului politic asupra acestuia (Decizia nr. 457 din 25 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 578 din 1 iulie 2020, paragraful 54).

În jurisprudența sa (Decizia nr. 1.525 din 24 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 818 din 7 decembrie 2010), Curtea a statuat că **«moțiunea de cenzură se constituie într-un adevărat instrument de natură constituțională pus la îndemâna Parlamentului în vederea realizării controlului parlamentar asupra activității Guvernului»**”.

Prin continuarea de către Guvern a exercitării de atribuții de reglementare primară, apreciem că acesta s-a substituit rolului Parlamentului. În acest sens, considerăm că emiterea actului normativ invocat **încalcă principiul separației și echilibrului puterilor în stat**, consacrat de art. 1 alin. (4) din Legea fundamentală, nesocotind una dintre prerogativele acestui principiu, respectiv **colaborarea loială și respectul reciproc** ce trebuie să guverneze raporturile dintre instituțiile și autoritățile statului.

Astfel, apreciem că transmiterea ordonanței de urgență către Parlament, precum și transmiterea acesteia către publicare în Monitorul Oficial reprezintă fapte juridice prin care se finalizează un proces normativ de natură constituțională – legiferarea delegată reglementată de art. 115 din Constituție – și că, prin urmare, **acestea nu pot fi calificate drept acte de administrare curentă** în sensul și în spiritul art. 110 alin. (4) din Legea fundamentală. Ele se situează în afara sferei de competență a Guvernului demis și atrag nulitatea constituțională a actului normativ astfel emis.

B.3. Al doilea criteriu de neconstituționalitate: Paralelismul procedurilor legislative – Guvernul care abdică de la rolul de legiuitor delegat și se transformă în autoritate legiuitoare concurentă cu Parlamentul, uzurpând funcția legislativă

B.3.1. Principiul constituțional – Jurisprudența CCR privind interdicția paralelismului

Curtea Constituțională a României a sancționat ferm, printr-o jurisprudență constantă și consecventă, conduita Executivului de a interveni legislativ în materii aflate deja pe rolul Parlamentului, indiferent de mecanismul concret utilizat – angajarea răspunderii (art. 114 din Constituție) sau delegarea legislativă prin ordonanțe de urgență (art. 115 din Constituție).

Principiul fundamental statuat de Curte este că legiferarea excepțională a Guvernului – fie în temeiul art. 114, fie al art. 115 din Constituție – **nu poate fi exercitată** atunci când Parlamentul se află deja în curs de dezbatere a acelorași soluții legislative. Recurgerea la astfel de mecanisme în aceste condiții transformă Executivul „*într-o autoritate publică legiuitoare, concurentă cu Parlamentul în ceea ce privește atribuția de legiferare*” (Decizia nr. 1/2014, reiterând Decizia nr. 1.431/2010).

B.3.2. Cazul angajării răspunderii pe Legea Educației Naționale (Decizia nr. 1.431/2010)

Prin **Decizia nr. 1.431 din 3 noiembrie 2010**, Curtea Constituțională a constatat existența unui conflict juridic de natură constituțională între Guvern și Parlament, ocazionat de angajarea răspunderii Guvernului Boc asupra proiectului Legii educației naționale, în condițiile în care același proiect de lege se afla deja în dezbateră Senatului, în calitate de Cameră decizională.

Considerentele deciziei relevante *a simili ad simile* prezentei cauze rețin că:

*„Din această perspectivă, Curtea constată că angajarea răspunderii Guvernului asupra proiectului Legii educației naționale, în condițiile în care proiectul de lege se afla în proces de legiferare la Senat, în calitate de Cameră decizională, a declanșat un conflict juridic de natură constituțională între Guvern și Parlament, întrucât **prin exercitarea de către Guvern a unei competențe, cu nerespectarea cadrului constituțional care o circumstanțiază, s-a încălcat competența Parlamentului de unică autoritate legiuitoare.***

Legitimarea unui astfel de act, cu argumentul că art. 114 din Constituție nu face nicio distincție cu privire la posibilitatea Guvernului de a-și angaja răspunderea, argument fundamentat pe ideea că tot ce nu este interzis este permis, ar putea conduce, în final, la crearea unui blocaj instituțional, în sensul că Parlamentul ar fi în imposibilitate de a legifera, adică de a-și exercita rolul său fundamental, de unică autoritate legiuitoare.

Dispozitivul, aplicabil prin analogie în cauza de față, statuează:

*„Constată că angajarea răspunderii de către Guvern în fața Camerei Deputaților și a Senatului, în temeiul art. 114 alin. (1) din Constituție, asupra proiectului Legii educației naționale este neconstituțională și a declanșat un conflict juridic de natură constituțională între Guvern și Parlament, **întrucât proiectul de lege se află în proces de legiferare la Senat, în calitate de Cameră decizională.**”*

Curtea a reținut totodată principiul loialității constituționale:

*„Curtea subliniază importanța, pentru buna funcționare a statului de drept, a colaborării dintre puterile statului, care ar trebui să se manifeste în spiritul normelor de loialitate constituțională, **comportamentul loial fiind o prelungire a principiului separației și echilibrului puterilor în stat.**”*

B.3.3. Precedentul privind Legea descentralizării (Decizia nr. 1/2014)

Prin **Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014**, Curtea Constituțională a consolidat și extins aceste standarde, reținând că:

„Acceptarea ideii potrivit căreia Guvernul își poate angaja răspunderea asupra unui proiect de lege în mod discreționar, oricând și în orice condiții, ar echivala cu transformarea acestei autorități în autoritate publică legiuitoare, concurentă cu Parlamentul în ceea ce privește atribuția de legiferare.”

Curtea a reținut totodată că prin această conduită se încalcă art. 1 alin. (4) – separația puterilor –, art. 61 alin. (1) – rolul exclusiv al Parlamentului ca unică autoritate legiuitoare – și art. 147 alin. (4) – caracterul obligatoriu *erga omnes* al deciziilor Curții Constituționale a României.

B.3.4. Simetria constituțională a mecanismelor excepționale de legiferare determină relevanța *a fortiori* a jurisprudenței Curții Constituționale în materia paralelismului procedural

Dacă angajarea răspunderii Executivului (art. 114), ca mecanism de legiferare excepțional supus rigorilor constituționale, este interzisă în condițiile paralelismului procedural, cu atât mai mult este interzisă adoptarea unei **ordonanțe de urgență** (art. 115) în aceleași condiții. Ordonanța de urgență este un instrument de legiferare delegată supus unor condiții constituționale cel puțin la fel de stricte ca angajarea răspunderii, la care se adaugă condiția specifică a existenței unei situații extraordinare și a urgenței producerii de efecte juridice a normei prescise.

Consiliul Legislativ, prin **Avizul negativ nr. 448/05.05.2026**, a sesizat explicit acest paralelism, semnalând că proiectul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 38/2026 cuprinde intervenții legislative cu privire la materii aflate deja în procedură parlamentară. Această constatare instituțională, provenind de la organul consultativ specializat al Parlamentului, are o valoare probatorie deosebită în economia prezentei sesizări.

B.3.5. Depășirea limitei materiale a delegării legislative: afectarea dreptului de proprietate

Pe lângă viciile de ordin procedural și al competenței arătate mai sus, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2026 depășește și limita materială expresă impusă de art. 115 alin. (6) din Constituție, întrucât afectează exercițiul unor drepturi și libertăți fundamentale. Astfel, modificările aduse Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică – în special prin introducerea unor mecanisme extinse de expropriere asupra bunurilor imobile și mobile aferente «activului funcțional» al unor operatori economici declarați de interes strategic – au ca efect posibilitatea trecerii silite în proprietatea publică a unor bunuri determinate, cu consecințe negative directe asupra dreptului de proprietate privată, garantat de art. 44 din Constituție. În sensul jurisprudenței Curții Constituționale, o astfel de reglementare, adoptată prin ordonanță de urgență, depășește cadrul permis de art. 115 alin. (6), care interzice Guvernului să adopte ordonanțe de urgență ce afectează drepturi și libertăți fundamentale, indiferent de justificarea invocată pentru situația extraordinară.

B.3.6. Probele concrete ale paralelismului procedural – 4 proiecte de lege și propuneri legislative aflate pe rolul Parlamentului

Concomitent cu adoptarea și publicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 38/2026, pe rolul Parlamentului României se aflau în curs de dezbatere cel puțin **4 proiecte de lege și propuneri legislative** cuprinzând soluții normative identice sau substanțial similare cu cele reglementate prin ordonanță:

1. PL-x 551/2024 – pe rolul Camerei Deputaților (reglementări similare în materia exproprierii)

Proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local (*PL-x 551/2024*) era înregistrat la Camera Deputaților și conținea soluții legislative identice cu cele ale art. I din

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2026, referitoare la cadrul juridic pentru realizarea investițiilor în domeniul securității naționale.

PL-x 551/2024	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2026
<p>Articol unic. - Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.853 din 20 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:</p> <p>1. La articolul 1, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„(1) Prezenta lege stabilește cadrul juridic pentru luarea măsurilor necesare executării: lucrărilor de construcție, reabilitare și modernizare a drumurilor de interes național, județean și local, lucrărilor de construcție, reabilitare și extindere a infrastructurii feroviare publice, lucrărilor necesare dezvoltării rețelei de transport cu metroul și de modernizare a rețelei existente, lucrărilor de dezvoltare a infrastructurii aeroportuare, inclusiv a infrastructurilor și echipamentelor</p>	<p>Art. I. - Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.853 din 20 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:</p> <p>1. La articolul 1, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„(1)Prezenta lege stabilește cadrul juridic pentru luarea măsurilor necesare executării: lucrărilor de construcție, reabilitare și modernizare a drumurilor de interes național, județean și local, lucrărilor de construcție, reabilitare și extindere a infrastructurii feroviare publice, lucrărilor necesare dezvoltării rețelei de transport cu metroul și de modernizare a rețelei existente, lucrărilor de dezvoltare a infrastructurii aeroportuare, inclusiv a infrastructurilor și echipamentelor</p>

<p>necesare pentru desfășurarea activităților nonaeronautice, precum și a infrastructurii de transport naval, lucrărilor de construcție, modernizare și extindere a obiectivelor cu caracter militar, lucrărilor de construire construcții și infrastructură reabilitare, modernizare, reconversie funcțională pentru construcții administrative necesare funcționării administrației publice centrale și locale, lucrărilor de construcție, reabilitare și modernizare a obiectivelor prevăzute în proiectele de investiții strategice, inclusiv cele realizate în parteneriat public-privat, lucrărilor de construire, reabilitare, modernizare, reconversie funcțională pentru proiecte de dezvoltare și regenerare urbană inițiate de autoritățile publice centrale și locale, lucrărilor din domeniul gospodăririi apelor, respectiv construcțiile hidrotehnice și lucrările anexe, acumulările de apă permanente și nepermanente, cantoanele de exploatare, digurile de apărare împotriva inundațiilor, construcțiile și instalațiile hidrometrice, instalațiile de determinare automată a calității apei, lucrările de amenajare, regularizare sau</p>	<p>necesare pentru desfășurarea activităților nonaeronautice, precum și a infrastructurii de transport naval, lucrărilor de construcție, modernizare și extindere a obiectivelor cu caracter militar, lucrărilor de construire, modernizare, reconversie și extindere a capacităților de producție și/sau servicii pentru apărare de interes strategic pentru securitatea națională, inclusiv a lucrărilor de interes public național necesare realizării unor investiții în domeniul securității naționale asupra activului funcțional al unui operator economic stabilit ca fiind de interes strategic prin hotărâre a Guvernului, lucrărilor de construire - construcții și infrastructură - reabilitare, modernizare, reconversie funcțională pentru construcții administrative necesare funcționării administrației publice centrale și locale, lucrărilor de construcție, reabilitare și modernizare a obiectivelor prevăzute în proiectele de investiții strategice, inclusiv cele realizate în parteneriat public-privat, lucrărilor de construire, reabilitare, modernizare, reconversie funcțională pentru proiecte de dezvoltare și</p>
---	--

<p>consolidare a albiilor, canalelor și derivațiilor hidrotehnice, stațiile de pompare, precum și alte construcții hidrotehnice realizate pe ape, lucrări de renaturare, reabilitare zone umede și de asigurare a conectivității laterale, lucrărilor de construcție, reabilitare, modernizare și dezvoltare a stațiunilor turistice de interes național, lucrărilor de construcție, reabilitare, modernizare, dezvoltare și ecologizare a zonei litorale a Mării Negre, lucrărilor de amenajare, dezvoltare sau reabilitare a pârtiilor de schi, cu instalațiile de transport pe cablu aferente, cu lucrările de amenajare, instalațiile și echipamentele de producere a zăpezii și gheții artificiale și de întreținere a pârtiilor, instalațiile pentru iluminatul pârtiilor de schi și alte echipamente necesare dezvoltării domeniului schiului, amenajarea, dezvoltarea sau reabilitarea pârtiilor destinate practicării celorlalte sporturi de iarnă - biatlon, bob, sanie, sărituri de la trambulină -, a patinoarelor și echiparea cu instalații și echipamente corespunzătoare, cuprinse în Programul național de dezvoltare a turismului</p>	<p>regenerare urbană inițiate de autoritățile publice centrale și locale, lucrărilor din domeniul gospodăririi apelor, respectiv construcțiile hidrotehnice și lucrările anexe, acumulările de apă permanente și nepermanente, cantoanele de exploatare, digurile de apărare împotriva inundațiilor, construcțiile și instalațiile hidrometrice, instalațiile de determinare automată a calității apei, lucrările de amenajare, regularizare sau consolidare a albiilor, canalelor și derivațiilor hidrotehnice, stațiile de pompare, precum și alte construcții hidrotehnice realizate pe ape, lucrări de renaturare, reabilitare zone umede și de asigurare a conectivității laterale, lucrărilor de construcție, reabilitare, modernizare și dezvoltare a stațiunilor turistice de interes național, lucrărilor de construcție, reabilitare, modernizare, dezvoltare și ecologizare a zonei litorale a Mării Negre, lucrărilor de amenajare, dezvoltare sau reabilitare a pârtiilor de schi, cu instalațiile de transport pe cablu aferente, cu lucrările de amenajare, instalațiile și echipamentele de producere a zăpezii și gheții artificiale și de întreținere a pârtiilor, instalațiile</p>
---	---

<p>«Schi în România», aprobat prin Legea nr. 526/2003, cu modificările și completările ulterioare, lucrărilor de interes național pentru realizarea, dezvoltarea producției, transportului și distribuției de energie electrică, transportului și distribuției de gaze naturale, de extracție a gazelor naturale, lucrărilor de dezvoltare, modernizare și reabilitare a Sistemului național de transport al țițeiului, gazolinei, etanului, condensatului și gazelor naturale și lucrărilor miniere de interes național pentru exploatarea zăcămintelor de lignit, care se execută în baza unei licențe de exploatare, lucrărilor pentru realizarea Sistemului național al perdelelor forestiere de protecție, precum și pentru împădurirea terenurilor degradate, lucrărilor de interes public de construcție, reabilitare și modernizare a infrastructurii de alimentare cu apă, aducțiuni, inclusiv a stațiilor de captare și tratare, a infrastructurii de apă uzată și lucrărilor de construcție, reabilitare și modernizare a stațiilor de epurare, lucrărilor de interes public național de construcție, reabilitare, modernizare și</p>	<p>pentru iluminatul pârtiilor de schi și alte echipamente necesare dezvoltării domeniului schiului, amenajarea, dezvoltarea sau reabilitarea pârtiilor destinate practicării celorlalte sporturi de iarnă - biatlon, bob, sanie, sărituri de la trambulină -, a patinoarelor și echiparea cu instalații și echipamente corespunzătoare, cuprinse în Programul național de dezvoltare a turismului «Schi în România», aprobat prin Legea nr. 526/2003, cu modificările și completările ulterioare, lucrărilor de interes național pentru realizarea, dezvoltarea producției, transportului și distribuției de energie electrică, transportului și distribuției de gaze naturale, de extracție a gazelor naturale, lucrărilor de dezvoltare, modernizare și reabilitare a Sistemului național de transport al țițeiului, gazolinei, etanului, condensatului și gazelor naturale și lucrărilor miniere de interes național pentru exploatarea zăcămintelor de lignit, care se execută în baza unei licențe de exploatare, lucrărilor pentru realizarea Sistemului național al perdelelor forestiere de protecție, precum și pentru împădurirea</p>
--	--

<p>reconversie funcțională pentru construcții administrative necesare funcționării sistemului judiciar, lucrărilor de interes public național, regional, interjudețean, județean și local de construcție, reabilitare și modernizare necesare funcționării sistemului de sănătate, inclusiv pentru infrastructura aferentă acestora, lucrărilor de interes public local de construcție, reabilitare, modernizare și reconversie funcțională pentru construcții administrative, sociale, culturale, de învățământ și sport, inclusiv pentru infrastructura aferentă acestora, lucrărilor de conservare sau de amenajare a spațiilor verzi, lucrărilor de regenerare urbană, lucrărilor de protecție și de restaurare a clădirilor de patrimoniu, lucrărilor de interes public local de amenajare a teritoriului și de urbanism, de dezvoltare sau regenerare urbană, conform proiectului de strategie de dezvoltare urbană și teritorială prevăzut de Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare, sau studiului de fezabilitate propus și</p>	<p>terenurilor degradate, lucrărilor de interes public de construcție, reabilitare și modernizare a infrastructurii de alimentare cu apă, aducțiuni, inclusiv a stațiilor de captare și tratare, a infrastructurii de apă uzată și lucrărilor de construcție, reabilitare și modernizare a stațiilor de epurare, lucrărilor de interes public național de construcție, reabilitare, modernizare și reconversie funcțională pentru construcții administrative necesare funcționării sistemului judiciar, lucrărilor de interes public național, regional, interjudețean, județean și local de construcție, reabilitare și modernizare necesare funcționării sistemului de sănătate, inclusiv pentru infrastructura aferentă acestora, lucrărilor de interes public local de construcție, reabilitare, modernizare și reconversie funcțională pentru construcții administrative, sociale, culturale, de învățământ și sport, inclusiv pentru infrastructura aferentă acestora, lucrărilor de conservare sau de amenajare a spațiilor verzi, lucrărilor de regenerare urbană, lucrărilor de protecție și de restaurare a clădirilor de</p>
--	---

<p>aprobat prin hotărâre a consiliului local, după caz, în domeniile reglementate de prezentul articol, precum și cele prevăzute la art. 286 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, lucrărilor de închidere și ecologizare a depozitelor de deșeuri, efectuate de stat prin autoritățile publice centrale, ca urmare a stabilirii în sarcina acestuia de măsuri în baza unor hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene, lucrărilor realizate în cadrul sistemelor de gestionare a deșeurilor efectuate de stat și unitățile administrativ-teritoriale, lucrărilor de interes național pentru administrarea, exploatarea, întreținerea și dezvoltarea rețelei naționale de supraveghere meteorologică și lucrărilor de interes național pentru administrarea, exploatarea, întreținerea și dezvoltarea telecomunicațiilor speciale, inclusiv a infrastructurii necesare funcționării acestora, lucrările de amenajare și dezvoltare a terenurilor în intravilanul sau extravilanul localităților destinate înființării de cimitire noi conform prevederilor din</p>	<p>patrimoniul, lucrărilor de interes public local de amenajare a teritoriului și de urbanism, de dezvoltare sau regenerare urbană, conform proiectului de strategie de dezvoltare urbană și teritorială prevăzut de Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare, sau studiului de fezabilitate propus și aprobat prin hotărâre a consiliului local, după caz, în domeniile reglementate de prezentul articol, precum și cele prevăzute la art. 286 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, lucrărilor de închidere și ecologizare a depozitelor de deșeuri, efectuate de stat prin autoritățile publice centrale, ca urmare a stabilirii în sarcina acestuia de măsuri în baza unor hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene, lucrărilor realizate în cadrul sistemelor de gestionare a deșeurilor efectuate de stat și unitățile administrativ-teritoriale, lucrărilor de interes național pentru administrarea, exploatarea, întreținerea și dezvoltarea rețelei naționale de supraveghere meteorologică și</p>
---	--

Legea nr. 102/2014 privind cimitirele, crematoriile umane și serviciile funerare, cu modificările și completările ulterioare, respectiv extinderea cimitirelor actuale prin adăugarea de noi parcele, care nu au avut destinație de cimitir până la momentul exproprierii.”	lucrărilor de interes național pentru administrarea, exploatarea, întreținerea și dezvoltarea telecomunicațiilor speciale, inclusiv a infrastructurii necesare funcționării acestora, extinderea parcurilor industriale și a parcurilor științifice și tehnologice.”
---	--

2. PL-x 106/2025 – pe rolul Camerei Deputaților (reglementări similare în materia rețelelor de gaze naturale)

Proiectul de Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2025 pentru reglementarea unor măsuri referitoare la unele proiecte de extindere și schimbare a destinației, conversia sau modernizarea rețelelor de transport și distribuție a gazelor naturale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 1.261/2024 privind aprobarea finanțării din Fondul pentru mediu a proiectelor de extindere și schimbare a destinației, conversia sau modernizarea rețelelor de transport și distribuție a gazelor (*PL-x 106/2025*) conține în raportul înaintat plenului Camerei Deputaților, în calitate de Cameră Decizională, soluții legislative referitoare la rețelele de transport și distribuție a gazelor naturale ce sunt reluate la art. XIV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2026. Mai mult, acest proiect se afla deja pe ordinea de zi a plenului Camerei Deputaților.

PL-x 106/2025 Raport cu Amendamente admise	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2026
Articol unic. – Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr.	Art. XIV. - La articolul I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.

<p>9 din 6 martie 2025 pentru reglementarea unor măsuri referitoare la unele proiecte de extindere și schimbare a destinației, conversia sau modernizarea rețelelor de transport și distribuție a gazelor naturale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 1.261/2024 privind aprobarea finanțării din Fondul pentru mediu a proiectelor de extindere și schimbare a destinației, conversia sau modernizarea rețelelor de transport și distribuție a gazelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 7 martie 2025, cu următoarea modificare:</p>	<p>9/2025 pentru reglementarea unor măsuri referitoare la unele proiecte de extindere și schimbare a destinației, conversia sau modernizarea rețelelor de transport și distribuție a gazelor naturale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 1.261/2024 privind aprobarea finanțării din Fondul pentru mediu a proiectelor de extindere și schimbare a destinației, conversia sau modernizarea rețelelor de transport și distribuție a gazelor, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 203 din 7 martie 2025, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:</p>
<p>- La articolul I, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„(4) Contractele de finanțare aferente proiectelor prevăzute la alin. (3) se modifică prin act adițional prin care se stabilesc sursele de finanțare ale bugetului și condițiile aplicabile decontării și plății cheltuielilor, precum și condițiile de recuperare a sumelor utilizate neconform, aferente activităților realizate în perioada 1</p>	<p>„(4) Contractele de finanțare aferente proiectelor prevăzute la alin. (3) se modifică prin act adițional prin care se stabilesc sursele de finanțare ale bugetului și condițiile aplicabile decontării și plății cheltuielilor, precum și condițiile de recuperare a sumelor utilizate neconform, aferente activităților realizate în perioada 1</p>

<p>ianuarie 2024-31 decembrie 2026, precum și activităților realizate anterior datei de 1 ianuarie 2024, cu excepția cheltuielilor solicitate la rambursare declarate neeligibile în cadrul POIM, în scopul finalizării fizice/implementării integrale și funcționale a proiectelor, dovedit prin raportul final al beneficiarului, însoțit de documente privind implementarea integrală din punct de vedere fizic și funcționalitatea proiectului.”</p> <p><i>Autori amendamente: Patricia-Simina-Arina Moș - Deputat PNL,</i></p> <p><i>Comisia pentru buget, finanțe și bănci</i></p>	<p>ianuarie 2024-31 decembrie 2026, respectiv aferente activităților care au fost realizate anterior datei de 1 ianuarie 2024, dar care nu au fost plătite de beneficiar până la 31 decembrie 2023, în scopul finalizării fizice/implementării integrale și funcționale a proiectelor, dovedit prin raportul final al beneficiarului, însoțit de documente privind implementarea integrală din punct de vedere fizic și funcționalitatea proiectului.”</p>
--	--

3. PL-x 307/2026 – pe rolul Camerei Deputaților (intervenții asupra Codului fiscal prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2026 supusă aprobării)

Proiectul de Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2026 privind modificarea și completarea unor acte normative în materie fiscal-bugetară (PL-x 307/2026), prin ordonanța supusă aprobării la Camera Deputaților în calitate de Cameră Decizională, cuprinde unele evenimente legislative asupra Codului fiscal, dintre care unele au fost preluate și la art. XI și XII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2026.

<p>PL-x 307/2026 - ordonanța supusă aprobării -</p>	<p>Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2026</p>
---	---

<p>Art. III. – Titlul VIII din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:</p>	<p>Art. XI. - La articolul 435 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (3¹⁵) se modifică și va avea următorul cuprins:</p>
<p>2. La articolul 435, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„(5) Nu intră sub incidența alin. (3) antrepozitarii autorizați pentru locurile autorizate ca antrepozite fiscale, destinatarii înregistrați și destinatarii certificați pentru locurile declarate pentru recepția produselor accizabile, respectiv micii producători independenți de vinuri liniștite pentru spațiile de producție declarate.”</p> <p>3. La articolul 435, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (5¹) cu următorul cuprins:</p> <p>„(5¹) Micii producători independenți de vinuri liniștite, indiferent de numărul punctelor de lucru înregistrate în vederea valorificării producției proprii, au obligația de a obține atestatul de distribuție și comercializare angro numai în cazul în</p>	<p>„(3¹⁵) În vederea obținerii atestatului de comercializare angro, operatorii economici prevăzuți la alin. (3) care doresc să distribuie și să comercializeze angro produse energetice — gaz petrolier lichefiat, păcură, băuturi alcoolice, altele decât vinurile, și tutun prelucrat, au obligația să constituie o garanție de 250.000 lei, sub forma prevăzută la art. 348 alin. (1). În situația în care organele competente constată indiciile săvârșirii unei infracțiuni și evaluează prejudiciul, operatorul economic are obligația de a reîntregi garanția la nivelul prejudiciului, cu excepția situației în care garanția este îndeostulătoare.”</p>

<p>care comercializează produse accizabile altele decât cele din producția proprie.”</p>	
<p>Art. II. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 89/2025 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1203 din 24 decembrie 2025, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:</p>	<p>Art. XII. - La articolul V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 89/2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1203 din 24 decembrie 2025, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:</p>
<p>16. La articolul I, punctul 42 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„42. La articolul 435, după alineatul (3¹³) se introduc patru noi alineate, alin. (3¹⁴)-(3¹⁷), cu următorul cuprins:</p> <p>(3¹⁴) În vederea obținerii atestatului de comercializare angro cu depozitare de produse energetice - benzine, motorine, petrol lampant, biocombustibili - și a atestatului de comercializare angro fără depozitare de produse energetice - benzine, motorine, petrol lampant, biocombustibili - , angrosiștii au următoarele obligații: a) să constituie o garanție de 2.500.000 lei, sub</p>	<p>„(1¹) În cazul operatorilor economici prevăzuți la alin. (1) care dețin autorizații de antrepozite fiscale pentru producția exclusivă de vinuri, în vederea autorizării, nu este necesară deținerea dovezii autorizării privind securitatea la incendiu, fiind suficient avizul de funcționare emis de Inspectoratul pentru Situații de Urgență competent ori actul prin care ISU constată că nu este necesară autorizarea privind securitatea la incendiu.”</p>

forma prevăzută la art. 348 alin. (1). În situația în care organele competente constată indiciile săvârșirii unei infracțiuni și evaluează prejudiciul, operatorul economic are obligația de a reîntregi garanția la nivelul prejudiciului, cu excepția situației în care garanția este îndeșulătoare;

b) să dețină în proprietate active corporale fixe în valoare de minimum 2.500.000 lei, stabilite printr-un raport de expertiză/evaluare.

(3¹⁵) În vederea obținerii atestatului de comercializare angro, operatorii economici prevăzuți la alin. (3) care doresc să distribuie și să comercializeze angro produse energetice - gaz petrolier lichefiat, păcură, băuturi alcoolice și tutun prelucrat au obligația să constituie o garanție de 250.000 lei, sub forma prevăzută la art. 348 alin. (1). În situația în care organele competente constată indiciile săvârșirii unei infracțiuni și evaluează prejudiciul, operatorul economic are obligația de a reîntregi garanția la nivelul prejudiciului, cu excepția situației în care garanția este îndeșulătoare.

(3¹⁶) Este interzisă comercializarea de către angrosistul de produse energetice

fără depozitare către alți cumpărători decât consumatori finali sau stații de distribuție carburanți.

(3¹⁷) Fac excepție de la alin. (3¹⁵), operatorii economici cărora le revin obligațiile prevăzute la alin. (3¹⁴).”

4. L 9/2024 – pe rolul Senatului (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2023, supusă aprobării Senatului, – normele referitoare la salarizare și contracte de apărare)

Proiectul de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2023 privind derularea operațiunilor de cooperare tehnologică și industrială în domeniile apărării și securității, înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Române de Cooperare Tehnologică și Industrială pentru Securitate și Apărare și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare (L9/2024), se află la Senat, în calitate de Cameră decizională, vizând modificarea art. 35 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea, cu soluții legislative identice celor de la art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2026 referitoare la termenul de lichidare a avansurilor în industria de apărare.

L 9/2024 - ordonanța supusă aprobării -	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2026
	Art. III. - Articolul 35 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și

	completările ulterioare, se modifică după cum urmează:
<p>Art. 35 ....</p> <p>(2) Lichidarea sumelor reprezentând avansuri acordate în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (2) se justifică de furnizori nu mai târziu de 36 de luni de la data acordării avansurilor, prin livrări de produse finite sau componente ale acestora, care pot funcționa independent și îndeplini, parțial, cerințele ordonatorilor de credite.</p>	<p>1. Alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„(2) Lichidarea sumelor reprezentând avansuri acordate în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (2), precum și a sumelor reprezentând avansuri acordate în industria de apărare se justifică de furnizori nu mai târziu de 60 de luni de la data acordării avansurilor, prin livrări de produse finite sau componente ale acestora care pot fi recepționate independent de către ordonatorul de credite, chiar și ca bunuri nefuncționale parțial finalizate, în vederea efectuării plăților intermediare aferente.”</p>
<p>(2¹) Prin excepție de la prevederile alin. (2), lichidarea sumelor reprezentând avansuri acordate în industria de apărare se justifică de furnizori nu mai târziu de 60 de luni de la data acordării avansurilor, prin livrări de produse finite sau componente ale acestora, care pot funcționa independent și îndeplini, parțial, cerințele ordonatorilor de credite.</p>	<p>2. Alineatul (2¹) se abrogă.</p>
	<p>3. Alineatul (2²) se modifică și va avea următorul cuprins:</p>

	„(2 ²) Prevederile alin. (2) se aplică inclusiv procedurilor de atribuire și/sau contractelor de achiziții publice, aflate în curs de derulare sau executare, după caz.”
--	--

Prin reglementarea tuturor acestor materii prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2026, Guvernul – deja demis și lipsit de legitimitate democratică – a preluat agenda legislativă a Parlamentului, blocând finalizarea procedurilor parlamentare aflate în curs și privând Parlamentul de posibilitatea exercitării funcției sale de unică autoritate legiuitoare prin dezbateri democratice reale.

B.4. Conduita neconstituțională și neloială ca formă de fraudă la Constituție

Trebuie subliniat că, astfel cum reiese din analiza cronologiei procedurale și din conținutul actelor normative implicate, Guvernul a procedat la extinderea substanțială a proiectului inițial al ordonanței de urgență a Guvernului în **dimineața zilei de 5 mai 2026** – ziua moțiunii de cenzură –, prin adăugarea a 12 articole noi. Expunerea de motive a legii de aprobare recunoaște explicit că *„Completările aduse în ședința de Guvern Ordonanței de urgență au fost motivate de importanța și urgența reglementărilor, coroborate cu posibilitatea ca în ipoteza votării moțiunii de cenzură împotriva Executivului, acesta să nu mai poată emite Ordonanțe de Urgență pe perioada interimatului”*.

Această declarație oficială din instrumentele de motivare ale Guvernului însuși probează că modificările substanțiale au fost introduse **tocmai în considerarea iminenței pierderii puterii executive**, ceea ce califică conduita guvernamentală drept o **fraudă la Constituție** – o tentativă de eludare a efectelor constituționale ale moțiunii de cenzură, prin accelerarea adoptării unor măsuri legislative care nu ar mai fi putut fi adoptate după retragerea mandatului.

O astfel de conduită este diametral opusă exigenței de loialitate constituțională pe care Curtea Constituțională a consacrat-o în mod constant ca principiu fundamental al raporturilor inter-instituționale. Prin **Decizia nr. 1.431/2010**, Curtea a statuat că *„buna desfășurare a procesului de legiferare și atingerea finalității sale (...) este condiționată și de colaborarea dintre Guvern și Parlament”*, colaborare care *„ar trebui să se manifeste în spiritul normelor de loialitate constituțională, comportamentul loial fiind o prelungire a principiului separației și echilibrului puterilor în stat”*.

„Politica faptului împlinit este considerată agresivă în planul relațiilor interinstituționale” și nu poate fi acceptată ca practică constituțională. Ea neglijează principiile statului de drept și ale democrației reprezentative și subminează rolul Parlamentului ca organ reprezentativ suprem al poporului român.

B.5. Recunoașterea oficială a Guvernului – proba directă a conduitei neloiale față de Parlament

Tot în sensul celor precizate mai sus, un element factual de o relevanță deosebită pentru prezentul conflict rezultă chiar din declarațiile publice ale Secretariatului General al Guvernului, publicate pe site-ul oficial al Executivului la data de 8 mai 2026, în contextul prezentării ordinii de zi a ședinței extraordinare a Guvernului din aceeași zi. Potrivit acestora, *„în timpul ședinței de Guvern din 4 mai au fost introduse în proiectul de Ordonanță de Urgență și alte modificări”,* iar *„completările aduse în ședința de Guvern Ordonanței de urgență au fost motivate de importanța și urgența reglementărilor, coroborate cu posibilitatea ca în ipoteza votării moțiunii de cenzură împotriva Executivului, acesta să nu mai poată emite Ordonanțe de Urgență pe perioada interimatului.”*

Spre deosebire de declarațiile cu caracter politic, comunicatul oficial al Secretariatului General al Guvernului reprezintă un act de comunicare instituțională, emanat de la structura administrativă care asigură pregătirea

lucrărilor Guvernului, coordonarea activității ministerelor și transmiterea actelor normative către Parlament și Monitorul Oficial. Prin urmare, conținutul acestuia nu poate fi calificat drept simplă retorică politică, ci constituie o recunoaștere instituțională expresă a intenției și motivației care au stat la baza modificării substanțiale a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 38/2026 și a solicitării publicării acesteia ulterior demiterii Guvernului.

Această recunoaștere oficială a Guvernului însuși constituie proba cea mai elocventă a caracterului neloyal și neconstituțional al conduitei Executivului: ordonanța a fost adoptată și transmisă spre publicare în mod deliberat tocmai pentru a ocoli efectul juridic al moțiunii de cenzură și a priva Parlamentul de posibilitatea de a se pronunța el însuși, în exercitarea funcției sale legislative, asupra materiilor reglementate.

CONCLUZIV, prin conduita sa, Guvernul nu doar că intervine într-un domeniu aflat deja în dezbateră parlamentară, ci anticipează și substituie rezultatul procesului legislativ, diminuând rolul deliberativ al Parlamentului și afectând echilibrul constituțional dintre puterile statului, consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituție.

În aceste condiții sunt întrunite elementele unui conflict juridic de natură constituțională între Guvern și Parlament, determinat de afectarea competenței constituționale a Parlamentului de a legifera în domeniile aflate în procedură parlamentară și de substituirea nepermisă a rolului acestuia prin intervenția normativă a Executivului.

Astfel, prin emiterea ordonanței de urgență sus-menționate și prin solicitarea publicării acesteia în Monitorul Oficial al României, **Guvernul nu a ținut seama de efectul moțiunii de cenzură**, măsură reglementată de art. 113 din Legea fundamentală,

respectiv acela de a-i fi restrâns rolul numai la îndeplinirea actelor necesare pentru administrarea treburilor publice, așa cum se arată în art. 110 alin. (4) din Constituție.

Totodată, prin faptul că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2026 a fost emisă cu depășirea competenței Executivului în situația în care acesta poate îndeplini numai actele necesare pentru administrarea treburilor publice, până la depunerea jurământului de membrii noului Guvern, opinăm în sensul că a fost încălcat și **principiul legalității**, prevăzut de art. 1 alin. (5) din Constituție, potrivit căruia autoritățile publice pot acționa doar în limitele atribuțiilor lor reglementate de lege.

C. PETITUL CERERII

Față de toate considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. e) din Constituția României, republicată, și al art. 34 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată,

Solicităm Curții Constituționale:

1. Să constate existența unui **conflict juridic de natură constituțională** între Parlamentul României și Guvernul României, declanșat prin emiterea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 38/2026 pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 8 mai 2026, cu depășirea limitelor constituționale ale prerogativei de legiferare delegată prevăzute de art. 110 alin. (4) și art. 115 din Constituția României, republicată, și cu nesocotirea rolului Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării, consacrat de art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală;

2. Să stabilească **conduita de urmat** de autoritățile publice implicate în vederea restabilirii ordinii constituționale, în sensul:

a) constatării că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2026 a fost adoptată și transmisă în vederea publicării cu depășirea competențelor constituționale ale Guvernului demis prin moțiune de cenzură, ceea ce atrage incompatibilitatea acesteia cu prevederile Constituției;

b) obligării Guvernului de a se abține de la emiterea oricăror acte normative cu forță de lege primară atât timp cât exercită atribuțiile în regim de administrare curentă a treburilor publice, în conformitate cu art. 110 alin. (4) din Constituție;

c) recunoașterii dreptului Parlamentului de a-și continua procedurile legislative în curs în privința materiilor reglementate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2026, nestânjenit de efectele unui act normativ adoptat cu încălcarea Legii fundamentale.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

SORIN – MIHAI GRINDEANU